

[Undervisningsministeren]

Den omtalte forstærkede indsats i dansk-undervisningen af indvandrere tænkes bl.a. at omfatte reviderede vejledninger vedrørende timetal for de kurser i dansk for indvandrere, der etableres i henhold til fritidsundervisningsloven på hensyntagende specialundervisnings vilkår, og opbygning af et modulsystem. Der er endvidere planer om at foreslå ændringer af omfang, struktur og indhold af de uddannelseskurser, der har været etableret for lærere, der skal forestå denne undervisning.

Når det, i forbindelse med forsøg på at afdæmpe væksten i de offentlige udgifter på dette område, overvejes at gennemføre bortfald af anciennitetstillæg og særligt specialundervisningstillæg for lærere i fritidsundervisningen, må det ses som en del af helheden i besparelsesbestræbelserne. Jeg vil ikke udelukke, at sådanne ændringer også vil kunne få konsekvenser for rekrutteringen af lærere til danskundervisningen for indvandrere.

Ministeriet har udarbejdet et udkast til ændring af fritidsundervisningsloven, hvori overvejelser om bortfald af de nævnte tillæg indgår. Udkastet har været udsendt til høring, og høringssvarene er nu indkommet. Lovudkastet er herefter ved at blive gennemgået på ny, og de i spørgsmålet rejste problemer – herunder mulighederne for at modvirke eventuelle vanskeligheder ved at rekruttere lærere til denne undervisning – vil indgå i ministeriets fortsatte overvejelser.

Spm. nr. 261

Til *kirkeministeren* (26/11 80) af:

Alfred Hansen (DR):

»Vil ministeren overveje et initiativ, som sikrer forældre, hvoraf den ene eller begge har eller har haft fremmed statsborgerskab, og som har deres faste og varige hjemsted her i landet, mulighed for at tillægge deres barn et ikke tidligere godkendt navn som fornavn, uden at der tillige skal tillægges barnet et godkendt fornavn?«

Begrundelse

I lov nr. 140 af 17. maj 1961 fremgår af § 14, stk. 2, at »Som fornavn må ej heller vælges et navn, der kan befrygtes at blive til ulempe for bæreren.«

Af cirkulære om fornavne af 15. august 1973 fremgår, at der i det mindste tillige skal tillægges barnet et godkendt fornavn.

Udviklingen siden 1961 og siden 1973 har bl.a. medført, at mange indvandrere har taget midlertidigt ophold her i landet uden at være danske statsborgere. Blandt andet ud fra denne kendsgerning bør det overvejes at liberalisere reglerne for navngivning, så der ikke fremover stilles absolut krav om, at der ved navngivning skal være mindst ét godkendt fornavn.

Intentionerne i lov nr. 140 af 17. maj 1961 om, at der ikke må vælges et navn, der kan befrygtes at blive til ulempe for bæreren, kan selv ved en liberalisering sikres ved, at der gives mulighed for senere, hvis barnet måtte ønske det, at få suppleret sit navn/navne med et godkendt fornavn.

Besvarelse (3/12 80):

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Kirkeministeriets cirkulære af 15. august 1973 om fornavne er i sin tid udarbejdet i samråd med justitsministeriet, under hvis forretningsområde navnelovgivning henhører. Efter reglerne i dette cirkulære vil personer, der indvandrer her til landet altid kunne få tillagt deres barn et navn, der er i overensstemmelse med navneskikken i deres hjemland. Kun i tilfælde, hvor forældrene har deres faste og varige hjemsted her i landet, stilles der krav om, at der yderligere tillægges barnet et navn, der kan godkendes efter de regler, som i øvrigt gælder med hensyn til valg af fornavne.

Da justitsministeren i den allernærmeste fremtid i folketinget vil fremsætte forslag til en ny lov om personnavne, vil det være naturligt, at spørgsmålet om yderligere liberalisering af reglerne for fornavne inddrages i drøftelserne under behandlingen af lovforslaget i folketinget.

Jeg vil derfor snarest tage en drøftelse herom med justitsministeren.

Spm. nr. 262

Til *undervisningsministeren* (26/11 80) af:

Chr. Christensen (KrF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at forhindre gentagelse af den religionsfølgelse, der er begået af en sanglærer på grund af en